

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 644 din data de 16.09.2020

Dosar nr: 134/2020

Petiția nr: 1318/24.02.2020

Petent: , reprezentat prin Fundația Centrul de Resurse Juridice

Reclamați: Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București, Tribunalul Municipiului București

Obiect: petentul este persoană cu handicap vizual și nu a fost lăsat să intre în clădire însoțit de câinele său utilitar

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și adresa petentului

1. , reprezentat prin Fundația Centrul de Resurse Juridice, sediu în București, str. Arcului nr. 19, sector 2

I. 2. Numele și adresa părților reclamate

2. Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București, loc. București, str. Jandarmeriei nr. 9-11, sector 1

3. Tribunalul Municipiului București, loc. București, b-dul Unirii nr. 37, sector 3

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul este persoană cu handicap vizual și nu a fost lăsat să intre în clădire însoțit de câinele său utilitar.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Părțile au fost citate cu respectarea măsurilor impuse de starea de urgență, prin comunicarea unor adrese în care se preciza posibilitatea părților de a-și exprima acordul în sensul trimiterii punctelor de vedere în scris, iar părții reclamate i-a fost comunicat un exemplar al petiției în vederea posibilității formulării apărărilor.

7. A doua parte reclamată și-a formulat în scris punctul de vedere și l-a depus în două exemplare la dosar.

8. Punctul de vedere depus de a doua parte reclamată a fost comunicat petentului (fila 45 din dosar) în vederea depunerii de concluzii scrise. Petentul a depus concluzii scrise la dosar.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 1318/24.02.2020** (filele 1-7 din dosar) și înscrisuri (filele 8-32 din dosar) petentul arată următoarele aspecte relevante:

- în data de 05.12.2019 a fost discriminat prin restricționarea accesului însoțit de câinele său ghid în clădirea Tribunalului București, cât și prin neîndeplinirea de către Tribunalul București a obligațiilor cu privire la accesibilitatea comunicării și informației în contextul dreptului la acces la justiție;

- petentul este persoană cu handicap grav, fiind nevăzător, iar în data de 05.12.2019, împreună cu câinele său ghid, Lewis, și cu soția sa s-a deplasat la Tribunalul Municipiului București unde avea termen într-un dosar în care are calitatea de reclamant;

- pentru a avea acces în clădirea Tribunalului Municipiului București însoțit de câinele ghid a informat jandarmii că Lewis este un câine ghid utilitar, a prezentat jandarmilor legitimația de câine ghid, cât și un răspuns de la Ministerul Muncii privind accesul liber în locuri publice al persoanelor cu handicap grav însoțite de câine ghid;

- cu toate acestea, accesul în clădirea Tribunalului Municipiului București i-a fost restricționat de către jandarmi, fiind informat că accesul în instituție cu animale "de companie" este interzis. Petentul a discutat despre acest lucru și cu doamna căpitan, aceasta indicându-i că poate depune o petiție la departamentul de relații publice;

- Lewis este un câine ghid pentru nevăzători, oferit petentului de către Fundația Light into Europe în cadrul Programului "Câini ghizi pentru nevăzători România", în parteneriat cu Federația Europeană a Câinilor Ghizi pentru Nevăzători; pentru Lewis petentul deține o legitimație pentru câine ghid pentru nevăzători pentru acces liber prin lege (ce cuprinde informații despre câine, microcip, adresă, beneficiar, număr de telefon), cât și un pașaport/carnet de sănătate pentru acesta, cu toate vaccinurile la zi;

- petentul deține o adresă (nr. 8054/DJ/CRP/04.08.2010) din partea Ministerului Muncii, Familiei și Justiției Sociale prin care este recunoscut dreptul său de acces însoțit de câinele ghid, în toate locurile publice, în baza art. 64 alin. 5 din Legea nr. 448/2006 și a Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități;

- în data de 05.12.2019 petentul a prezentat personalului responsabil cu accesul în clădirea Tribunalului Municipiului București toate documentele menționate, cu toate acestea, accesul însoțit de câinele ghid nu a fost permis;

- în baza acelorași documente petentului i-a fost respectat dreptul de acces în alte instituții publice însoțit de câinele ghid cu alte ocazii (ex. în clădirea Parlamentului României de patru ori, la teatrul Excelsior, de aproximativ 9 ori, la Ministerul Muncii, de mai multe ori, la sediul fostei Autorități Naționale pentru Drepturile Persoanei cu Handicap de mai multe ori, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, de trei ori, cât și la un alt tribunal din țară); mai mult, petentul a fost citat în același dosar pentru data de 5 martie 2020, dată pentru care a fost informat (prin avocata sa) de către grefier că poate veni însoțit de câinele ghid;

- la data de 17.12.2019 petentul a adresat două petiții, una Tribunalului Municipiului București, alta Inspectoratului General al Jandarmeriei Române solicitând să fie informat cu

privire la baza legală în temeiul căreia i-a fost restricționat accesul, însoțit de câinele său ghid, de către reprezentanții Jandarmeriei Române, în incinta Tribunalului București, în data de 05.12.2019;

- în răspunsul Tribunalului București se arată că strict raportat la situația semnalată de petent în niciun caz câinele ghid nu era în măsură să îi asigure conducerea la nivelul secției pe rolul căreia avea dosar înregistrat, atât timp cât nu este o clădire cunoscută de câinele ghid; în acest sens s-a insistat ca petentul să accepte sprijinul oferit de reprezentanții Jandarmeriei și personalului instanței, în condițiile în care petentul era însoțit de o altă persoană care îl putea ghida pe petent la locul unde era convocat; totodată, Tribunalul București este o clădire intens accesată de public așa încât drepturile petentului se analizează și din perspectiva drepturilor celorlalte persoane aflate în sediul instanței;

- în răspunsul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București se arată că pentru efectuarea accesului în obiectiv efectivele de jandarmi au doar atribuții de punere în aplicare a regulilor și nu de stabilire a acestor reguli; beneficiarului i s-au adus la cunoștință aspectele situației în cauză, acesta urmând a completa regulile de acces în obiectiv pentru persoanele cu handicap grav însoțite de câine ghid; până la completarea regulilor de acces se va avea în vedere permiterea accesului persoanelor cu câine ghid, după prezentarea documentelor justificative și informarea beneficiarului pentru desemnarea unei persoane însoțitoare;

- petentul consideră că în cauză sunt incidente prevederile art. 2 (3) și art. 14 din O.G. nr. 137/2000, iar tribunalul nu a indicat ce drepturi ale altor persoane ar putea fi încălcate prin permiterea accesului în clădire a unei persoane nevăzătoare însoțită de câinele său ghid (dresat, cu carnet de sănătate și legitimație de liber acces), tribunalul nu demonstrează un obiectiv concret, legitim, în raport cu care ar putea fi efectuată o analiză de proporționalitate a cerinței și a restricționării drepturilor reclamantului; Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București recunoaște dreptul petentului de a avea în acces în clădirea tribunalului însoțit de câinele său ghid, gravă însă este neasumarea acestei instituții a responsabilității aplicării legilor statului și a respectării dreptului persoanelor cu dizabilități în acest context;

- art. 9 al Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități obligă România să asigure persoanelor cu dizabilități accesul la mediul fizic, circulație, respectiv alte posibilități și servicii care le stau la dispoziție, atât în mediul urban, cât și în mediul rural;

- câinele ghid nu este un animal de companie, misiunea câinelui ghid este de a ajuta persoanele nevăzătoare să câștige mobilitate, libertate și independență și să joace un rol activ în comunitățile lor; persoanele nevăzătoare nu trebuie să depindă de terțe persoane pentru a se deplasa; faptul că tribunalul nu era un spațiu cunoscut de către câinele ghid este irelevant;

- în ceea ce privește accesibilitatea comunicării și a informației în cadrul instituției Tribunalului București, nici afișarea pe panou a informațiilor privind ședințele de judecată și nici numărul sălilor nu sunt accesibile persoanelor nevăzătoare, implicit petentului;

- lipsurile cu privire la accesibilitatea clădirii Tribunalului Municipiului București și restricționarea accesului petentului în incinta tribunalului însoțit de câinele său ghid încalcă art. 9 din Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, încalcă dreptul petentului de acces la justiție, în contradicție cu art. 6 CEDO (Dreptul la un proces echitabil) coroborat cu art. 14 CEDO (Interzicerea discriminării) și a art. 1 Protocolul 12 CEDO (Interzicerea generală a discriminării);

10. Petentul depune documente la dosar în susținerea celor afirmate (filele 8-32 din dosar).

11. Prin concluziile scrise depuse la dosar (filele 47-48 din dosar) petentul arată că la termenul din data de 05.03.2020, ulterior introducerii petiției la CNCD, i-a fost permis accesul în

incinta Tribunalului București însoțit de câinele său ghid, Tribunalul recunoscând astfel acest drept al petentului. Petentul precizează că scopul utilizării unui câine ghid de către o persoană nevăzătoare este de a reda acesteia un grad cât mai mare posibil de independență și demnitate în timpul deplasării și activităților acesteia, inclusiv în locuri noi sau necunoscute și inclusiv în situația în care persoana nevăzătoare este însoțită de altcineva. De-a lungul anilor, petentul a mers pe multe trasee noi împreună cu câinele ghid și a ajuns la destinație, deoarece colaborarea între el și câine este foarte bună, iar faptul că formează o echipă de mulți ani îi ajută să se adapteze. Față de faptul că petentul a fost informat că accesul în instituție cu animale de companie este interzis, petentul reiterează că un câine ghid nu este un animal de companie, prin urmare restricțiile de acces care sunt valabile în cazul animalelor de companie în acest caz nu se aplică. În ceea ce privește faptul că petentul nu a formulat o cerere de acces anterior termenului de judecată din 05.12.2019, petentul arată că această condiție este discriminatorie (și nenecesară) întrucât impune obligații suplimentare persoanei nevăzătoare, punând-o într-o situație mai dificilă decât cea a altor persoane fără dizabilități. Petentul nu acceptă argumentul Tribunalului București cum că atitudinea sa ar fi fost “una tendențioasă cu iz șicanator”. A insista asupra respectării unui drept prevăzut de legea în vigoare nu echivalează cu o atitudine șicanatoare. Indiferent de numărul persoanelor cu dizabilități care folosesc un câine ghid, legea trebuie respectată. În luna mai 2020 Tribunalul București a publicat un anunț pe pagina sa de internet în vederea asigurării accesului persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 448/2006. Referitor la accesibilizările prevăzute de lege pentru toate instituțiile publice pentru toate tipurile de dizabilități: montarea de pavaj tactil care să ghideze persoanele nevăzătoare în clădire, existența aplicațiilor pentru telefonul mobil prin care persoanele cu dizabilități să se poată orienta, a unui panou cu afișaj Braille și audio etc., din anunțul publicat de Tribunalul București nu este clar dacă referința la asigurarea accesului semnalizat adaptat în/din clădire se referă și la aceste aspecte; în luna martie 2020 nu existau astfel de accesibilizări.

Susținerile părții reclamate Tribunalul Municipiului București

10. Partea reclamată depune la dosar punctul de vedere înregistrat la CNCD cu nr. 3083/27.05.2020 prin care arată următoarele:

- pretențiile petentului îndreptate împotriva Tribunalului București sunt neîntemeiate;
- în fapt, în data de 05.12.2019 petentul s-a prezentat la Tribunalul București unde avea termen de judecată într-un dosar, însoțit atât de soția sa, cât și de câinele ghid, petentul fiind nevăzător;
- accesul petentului în instituția Tribunalului București a fost restricționat de către jandarmi, petentul fiind informat că accesul în instituție cu animale de companie este interzis, fiind înștiințat că va fi însoțit de un jandarm din cadrul serviciului de pază, câinele fiind păzit de către jandarmii de serviciu; petentul, deși era însoțit de soția sa, persoană fără vreun handicap fizic și care putea să îl însoțească și să îl ghideze fără probleme, a refuzat și a dorit să fie însoțit de câinele ghid, motiv pentru care a fost îndrumat să depună o petiție la Biroul de Informare și Relații Publice;
- petentul a formulat petiție la care Tribunalul București a răspuns arătând că la nivelul acestuia sunt stabilite norme clare și transparente cu privire la accesul în deplină siguranță în incinta instanței a persoanelor cu handicap grav care sunt însoțite de câine ghid;
- i s-a comunicat petentului că după o verificare a condițiilor prealabile prevăzute de lege de către personalul care asigură paza instituției, persoana este informată despre posibilitatea de a fi

Însoțită de către un reprezentant al instituției pe tot parcursul accesului în instanță, asigurându-se în toată această perioadă și protecția câinelui ghid;

- totodată, în ipoteza în care există consimțământul persoanei în cauză, aceasta este însoțită de către un jandarm la Biroul de Informare și Relații Publice al instanței, apoi preluată de către un reprezentant al secției pe rolul căruia se află dosarul, cu prioritate;

- petentul nu a formulat o cerere de acces anterior termenului de judecată și în niciun caz câinele ghid nu era în măsură să îi asigure acestuia ghidarea în sala de ședință din cadrul secției pe rolul căreia avea dosar înregistrat, atât timp cât nu este o clădire cunoscută de câinele ghid; petentului i s-a pus la dispoziție un însoțitor, însă petentul a refuzat;

- câinele ghid nu cunoaște mediul fizic, având doar rolul de a-și ghida stăpânul, ori, în cazul de față, persoana nevăzătoare nu știa unde anume să își ghideze câinele; se pune astfel întrebarea legitimă: cum ar fi reușit petentul să ajungă în sala de judecată însoțit fiind doar de câinele său ghid?

- atitudinea petentului a fost una tendențioasă cu iz șicanator atât la adresa personalului care asigură paza instanței, cât și a conducerii instanței;

- textele de lege inserate de petent în petiție se referă la însoțirea unei persoane nevăzătoare strict doar de câinele ghid, nu și când aceasta este deja însoțită de o persoană fără vreun handicap și care putea să îi acorde accesul facil către sala de judecată dorită;

- Tribunalul București este o clădire intens accesată de public, există numeroase persoane alergice la animale, iar un animal, oricât de docil și dresat ar fi, poate fi imprevizibil într-un spațiu total nou tranzitat de foarte multe persoane;

- la termenul din 05.12.2019 petentul a fost reprezentat de un avocat numit din oficiu care a formulat cerere ca pe viitor petentul să poată veni însoțit de câinele său ghid, cerere care a fost încuviințată, iar la termenul din data de 05.03.2020 petentul a venit însoțit de soția sa, de câinele ghid și asistat de apărătorul din oficiu pus la dispoziție de instanță;

- petentului nu i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, toate cererile formulate și transmise instanței au fost soluționate cu maximă celeritate, acesta a beneficiat de avocat din oficiu, cauza nu a suferit vreo amânare, cauza a fost soluționată în mod favorabil;

- amplasarea unor afișaje audio ar fi imposibilă deoarece s-ar crea o poluare fonică, panourile de afișaj în limbaj Braille trebuie previzionate în bugetul anual, iar conducerea Tribunalului București a avut o preocupare permanentă pentru respectarea persoanelor cu dizabilități, existând rampe de acces, locuri de parcare speciale, rampe mobile, asigurarea unui însoțitor ghid pentru nevăzători;

- în speță nu a existat vreo formă de discriminare motiv pentru care plângerea formulată de petent trebuie respinsă ca nefondată.

V. Motivele de fapt și de drept

11. Colegiul director constată următoarele:

- petentul este nevăzător, care se sprijină pe ajutorul unei câini utilitare (ghid);
- în data de 05.12.2019, având o cauză pe rolul instanței reclamate, câinele utilitar a fost considerat animal de companie, astfel petentul nu a fost lăsat să intre cu câinele ghid;
- petentul a fost însoțit de soție;
- jandarmii care se aflau în serviciu s-au oferit să-l sprijine în incinta tribunalului, totodată să aibă grijă și de câine;

- ridicând problema în fața instanței, s-a incuviințat accesul câinelui ghid pentru următoarele termene de judecată;

- regulamentele utilizate de reclamați nu se referă la animale utilitare ci doar la animale de companie.

12. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

13. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

14. Colegiul director constată că nu au fost afectate drepturile petentului. I s-a asigurat accesul în tribunal, jandarmii au avut grijă de câine (jandarmii lucrează și ei cu câini utilitari, astfel au experiența necesară). Ulterior s-a remediat problema și s-a permis accesul câinelui ghid. Colegiul director înțelege necesitatea respectării dreptului la demnitate, asigurarea unui grad cât mai mare de independență, însă nu se confirmă o lipsă de sensibilitate, de reacție din partea reclamațiilor. Petentul oricum era cu soția, totuși s-a oferit sprijin din partea jandameriei, sprijin care nu a fost refuzat de petent ca fiind nedemn.

15. Totuși, chiar dacă în acest particular nu se poate constata o încălcare a drepturilor, modul în care sunt percepuți de către reclamați câinii utilitari este de natură să creeze posibile discriminări. Cu toate obiecțiile tribunalului reclamat față de accesul animalelor utilitare, s-a dovedit — prin faptul că ulterior s-a permis accesul câinelui utilitar în clădire — că nu reprezintă nici o problemă. În consecință Colegiul director recomandă reclamațiilor să elaboreze proceduri care prevăd accesul animalelor utilitare chiar și în zone în care accesul animalelor de companie este restricționat, în conformitate cu art. 64 alin. 5 din **Legea nr. 448/2006**, care prevede: *„Câinele-ghid care însoțește persoana cu handicap grav are acces liber și gratuit în toate locurile publice și în mijloacele de transport”.*

Opinie separată exprimată de Membru Colegiu director Moța Maria:

Opinia majoritară a reținut faptul că nu se poate constata o încălcare a drepturilor petentului din cauza modului în care sunt percepuți de către reclamați câinii utilitari precum și faptul că, ulterior obiecțiilor tribunalului față de accesul animalelor utilitare, s-a permis accesul câinelui în clădire. În consecință, s-a considerat oportună emiterea de către Colegiul director a unei recomandări pentru reclamați, în sensul în care aceștia să elaboreze proceduri care prevăd accesul animalelor utilitare chiar și în zone în care accesul animalelor de companie este restricționat.

În opinia noastră, încălcarea drepturilor petentului care face parte dintr-o categorie socială vulnerabilă, s-a produs prin simplul fapt al ignorării dispozițiilor legale (art. 64 alin. 5 din Legea nr. 448/2006) de către personalul tribunalului. Petentul a făcut dovada că Lewis este un câine ghid pentru nevăzători, oferit acestuia de către Fundația Light into Europe în cadrul Programului “Câini

ghizi pentru nevăzători România”, în parteneriat cu Federația Europeană a Câinilor Ghizi pentru Nevăzători. De asemenea, petentul deține pentru Lewis petentul o legitimație pentru câinele ghid pentru acces liber prin lege (ce cuprinde informații despre câine, microcip, adresă, beneficiar, număr de telefon), cât și un pașaport/carnet de sănătate pentru acesta, cu toate vaccinurile la zi.

Așa cum s-a arătat în dosar, petentul deține un document (nr. 8054/DJ/CRP/04.08.2010) din partea Ministerului Muncii, Familiei și Justiției Sociale prin care este recunoscut dreptul său de acces însoțit de câinele ghid, în toate locurile publice, în baza art. 64 alin. 5 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și a Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități iar la data de 05.12.2019 petentul a prezentat personalului responsabil cu accesul în clădirea Tribunalului Municipiului București toate documentele menționate, fără a i se permite însă accesul însoțit de câinele ghid.

Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 nu lasă loc de interpretare, în sensul că, în speță, petentul a fost supus unei restricționări (refuz acces în clădire însoțit de câinele utilitar) în condiții de egalitate, pe criteriul handicapului (petentul este nevăzător), a unui drept recunoscut de lege (la Art. 64 alin. 5 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, care prevede: „Câinele-ghid care însoțește persoana cu handicap grav are acces liber și gratuit în toate locurile publice și în mijloacele de transport”). Faptul că ulterior s-a permis accesul câinelui în clădire nu anulează săvârșirea faptei de discriminare, pentru petent creându-se un disconfort fizic și psihic și fiind supus umilinței de a nu i se recunoaște un drept conferit de lege, cu consecința apariției unei stări de nesiguranță și disconfort pentru persoana nevăzătoare.

Un drept fundamental al petentului, încălcat prin refuzul accesului cu câinele-ghid este Accesul liber la justiție, consacrat, ca drept cetățenesc fundamental, prin art.10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14, pct. 1 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, art. 6, pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și prin art. 21 din Constituția României.

În cazul în care accesul petentului însoțit de câinele-ghid ar fi fost permis fără obiecțiuni, ne întrebăm care ar fi fost prejudiciul sau disconfortul creat instituției în sine ori persoanelor prezente în acel moment în incinta Tribunalului București, un loc public destinat respectării și consacării drepturilor oricărui justițiabil.

Așa cum se subliniază în punctul de vedere al Tribunalului (pag.2), fiecare jumătate a acestui cuplu se bazează unul pe altul pentru a-și îndeplini misiunea., ori, forțarea persoanei cât și a animalului de a fi separați poate conduce la un dezechilibru traumatizant pentru aceștia.

Având în vedere că, potrivit propriilor susțineri, pentru Tribunal este o noutate un astfel de caz, apreciem utilă organizarea unor sesiuni de training pentru instruirea și sensibilizarea personalului însărcinat cu paza cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități și interacțiunea cu acestea, astfel încât să se evite pe viitor faptele de discriminare a categoriilor sociale vulnerabile.

Necunoașterea dispoziției legale menționate de către personalul reclamatului ori lipsa procedurilor specifice nu pot reprezenta o scuză pentru atitudinea de a împiedica accesul în clădirea tribunalului, cu atât mai mult cu cât fapta este săvârșită în cadrul unei instituții menite să cunoască și să aplice în mod corect actele normative în vigoare.

Art.252 alin.1 din Noul Cod de procedură civilă prevede că „ Instanța de judecată trebuie să ia cunoștință din oficiu de dreptul în vigoare în România.,,

În plus, Art. 4 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap prevede: „Autoritățile publice, furnizorii de servicii sociale, reprezentanții societății civile, precum și persoanele fizice și juridice responsabile de aplicarea prezentei legi au obligația

să promoveze, să respecte și să garanteze drepturile persoanei cu handicap, stabilite în concordanță cu prevederile Cartei sociale europene revizuite, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, precum și cu celelalte acte interne și internaționale în materie la care România este parte.,,

Potrivit art 9, pct. 1, 2 și 3, din Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, „ Pentru a da persoanelor cu dizabilități posibilitatea să trăiască independent și să participe pe deplin la toate aspectele vieții, statele părți vor lua măsurile adecvate pentru a asigura acestor persoane accesul, în condiții de egalitate cu ceilalți, la mediul fizic, la transport, informație și mijloace de comunicare, inclusiv la tehnologiile și sistemele informatice și de comunicații și la alte facilități și servicii deschise sau furnizate publicului, atât în zonele urbane, cât și rurale. Aceste măsuri, care includ identificarea și eliminarea obstacolelor și barierei față de accesul deplin, trebuie aplicate, printre altele, la:

a) clădiri, drumuri, mijloace de transport și alte facilități interioare sau exterioare, inclusiv școli, locuințe, unități medicale și locuri de muncă;

b) serviciile de informare, comunicații și de altă natură, inclusiv serviciile electronice și de urgență.,,

Având în vedere cele menționate, opinăm că fapta sesizată reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 1347/2000 și se cuvine a fi sancționată contravențional cu amendă în cuantum de 2.000 lei, conform art. 7, alin. 3, din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor.

Motivată de Membru Colegiu Director Moța Maria

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** (cu 8 voturi pentru și 1 împotrivă);

2. Recomandă reclamaților să elaboreze proceduri pentru câinii ghizi, conform legislației în vigoare;

3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 16.09.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ANDREI – Membru, HORIA GRAMA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC

Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD
Data redactării: 17.09.2020

Motivată: A.S. (pct. 1-10),
Haller István (pct. 11-15)
Tehnoredactată: A.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.